

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Дряново, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емилия Дишева

при участието на секретаря Кремена Димитрова
като разгледа докладваното от Емилия Дишева Гражданско дело №
20214220100107 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 422 ГПК.

В исковата молба на “****” АД, ЕИК ***, седалище и адрес управление гр. София, бул. ***, представлявано от Изпълнителния директор С.И., с пълномощник юрисконсулт И.Н., съдебен адрес гр. София, бул. ***, срещу И. П. К. от гр. София, ***, се излага, че на 17.09.2016 г. между „****” АД и ответницата е сключен Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит, по силата на който □ е предоставена карта с кредитен лимит в размер на 2000 лв. за извършване на безналични плащания на стоки и услуги и за теглене на пари в брой от терминално устройство АТМ (банкомат) или ПОС. Ответницата била клиентка на дружеството от 19.10.2012 г., когато за пръв път □ е издадена и предоставена за ползване кредитна карта Diners Club. През годините картата била преиздавана периодично, като последния валидно сключен договор бил този от 17.09.2016 г. На 11.11.2016 г. ответницата фактически получила последно преиздадената, поради изтекла валидност на пластиката, кредитна карта заедно със запечатан плик, съдържащ ПИН кода за картата, което било отразено в протокол от 11.11.2016 г.

В Договора било уговорено, че за всички операции, извършени с картата, отчетени през един отчетен период, длъжникът имал право на гратисен период в размер до 45 дни, през който не се начислява уговорената и фиксирана годишна лихва

в размер на 19 %, при условие, че до датата на падежа на съответния отчетен период е погасил пълния размер на всички отчетени разходи през съответния отчетен период, считано от 1-во число на всеки календарен месец до последно число на същия месец. След изтичане на отчетния период, длъжникът получавал извлечение по карта и бил задължен да погасява усвоената част от кредитния лимит, съгласно т. 10.1 от общите условия или минималната погасителна вноска, съгласно т. 1.1, б. и от общите условия и т. 7 от Договора, освен ако не е сторил това в гратисния период и не е погасил пълния размер на разходите си. Минималната погасителна вноска представлявала 5 % от размера на главницата на задълженията, формирани към последния ден на отчетния период, плюс всички дължими към датата на падежа лихви, такси и комисиони. Съгласно т. 8 от Договора и т. 11.1 от Общите условия, при непогасяване до датата на падежа на пълния размер на минималната погасителна вноска, титулярят на картата заплащал наказателна лихва върху непогасената част на минималната погасителна вноска, намалена с размера на дължимите към датата на падежа лихви за дните на просрочие, която била в размер на договорената годишна лихва плюс наказателна надбавка в размер на 6 %.

До м. юни 2019 г. кредитът бил обслужван редовно. След това липсвали погасявания на дължимите минимални вноски.

Към 15.07.2019 г. дължимата минималната погасителна вноска била в размер на 2 155,04 лв., като погасителни вноски в изискуемия размер не били правени. Съгласно чл. 13.2.1. от Общите условия, кредитът ставал автоматично изцяло и предсрочно изискуем, без да се уведомява титуляря на картата, когато била налице забава в плащането на което и да било изискуемо задължение, за срок по-дълъг от 150 календарни дни, считано от датата, на която това задължение е станало изискуемо. В случая се твърди, че след 150 календарни дни, считано от 15.07.2019 г. кредитът станал изцяло и предсрочно изискуем. Непогасените суми по процесния договор били в общ размер от 2 430,14 лв., от които: 2 019,01 лв. - главница, дължима съгласно т. 2 и т. 5 от Договора и т. 10.1 от Раздел X на Общите условия и 411,13 лв. - лихва за периода от 01.06.2019 г. до 30.06.2020 г., дължима съгласно т. 7 и т. 8 от Договора и т. 11.1 от Раздел XI на Общите условия.

Ищецът щецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК. Съдът уважил искането и по ч. гр. дело № 294/2020 г. била издадена заповед за изпълнение. С оглед връчването на заповедта по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК и след указания на съда е предявен настоящият иск.

Направено е искане съдът да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ответника, че по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит от 17.09.2016 г. дължи на ищеца сума в общ размер от 2 430,14 лв., включваща 2 019,01 лв. – главница

и 411,13 лв. - лихва за периода от 01.06.2019 г. до 30.06.2020 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 294/2020 г. по описа на Районен съд Дряново. Претендират се разноси, включително и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 назначеният особен представител на ответницата е представил писмен отговор, с който счита предявените иски за допустими, но частично или изцяло неоснователни и недоказани, поради което следва да бъдат отхвърлени. Излага се, че източник на задължението е договор от 17.09.2016 г. От приложените извлечения било видно, че ответницата е получавала средства, предоставени още през 2013 г., като в исковата молба било посочено, че същата е клиент на дружеството от 19.10.2012 г. В извлечението от 01.10.2016 г. било посочено, че към датата на сключване на процесния договор задължението ☐ вече било в размер на 2042,20 лв., в това число превишение на кредитния лимит в размер на 42,20 лв., което налагало извод, че ищецът претендирал парична сума, предоставена на ответницата по предходен договор за потребителско кредитиране, различен от процесния. В издадената Заповед № 114/28.09.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, като източник на задължението бил посочен договорът от 17.09.2016 г. В случай, че този договор не е действителния източник на задължението, това обстоятелство опорочавало заповедното производство и водело до извод за неоснователност на предявените установителни иски. На следващо място се излага, че представените извлечения не били банкови документи. Те изхождали изцяло от ищцовото дружество, не били заверявани от ответницата, липсвали доказателства същите да са ☐ били надлежно връчвани и ищецът да е спазил задълженията си съгласно чл. 4 от договора и чл. 9.1 от ОУ, както и съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 ЗПК. Съгласно т. 18 от договора искането за издаване на карта е неразделна част от него. Ищецът не представил искането, подадено от ответника във връзка с процесния договор и свързаната с него кредитна карта. Непредставянето на искането, както и непредставянето изцяло на първоначалния договор и на ОУ към него, препятствали преценката дали ищцовото дружество е спазило изискванията на чл. 10 ЗПК, като неспазването им би имало за последица недействителност на договора съгласно чл. 22 ЗПК. В т. 16 от договора били определени такси съгласно Тарифа, за която нямало данни да е предоставена на потребителя и не било ясно коя точно тарифа е приложима. От извлеченията от 01.03.2019 г. и 01.04.2019 г. било видно, че за периода между тези дати ищцовото дружество преминало от изискване за минимална погасителна вноска към изискване за пълно издължаване, т.е. към предсрочна изискуемост. Съгласно т. 13.2.1 от ОУ в определени случаи кредитът може да стане автоматично изцяло и предсрочно изискуем, без титулярът на картата да се уведомява за това. По делото липсвали доказателства за уведомяване на титуляря за настъпването на предсрочна изискуемост, което било в противоречие със задължителната тълкувателна практика - т. 18 от ТР №

4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК. В този смисъл ищцовото дружество неправомерно приело кредита за предсрочно изискуем, съответно неправомерно задължило партията на ответника към 01.04.2019 г. с цялата претендирана към онзи момент сума в размер на 2185,47 лв. Направено е възражение за неравноправност на т. 11 и т. 17 от договора, както и на т. 9.5, т. 10.1.1, т. 12.1.3, т. 13.1.2, т. 13.2.2, т. 20.1.6, т. 22.1, т. 22.5, т. 25.5 от ОУ. Съгласно чл. 146, ал. 1 ЗЗП неравноправните клаузи в договорите с потребители били нищожни, като по делото липсвали данни същите да са уговорени индивидуално. Процесният договор и ОУ противоречали на изискванията на чл. 10 от ЗПК, договорът да е сключен по ясен и разбираем начин, като била налице неяснота, свързана с неkoordinираната употреба на понятията "Титуляр" и "Оправомощен ползвател" в текста на договора и ОУ до степен, че се стигало до неясноти и вътрешни противоречия. Множеството нищожни клаузи, ведно с посочени противоречия между договора и ОУ от една страна и ЗПК от друга страна, водели до извод за цялостна недействителност на договора по чл. 26, ал. 4 ЗЗД, тъй като неравноправните клаузи не могли да се заместят по право от повелителни правила на закона. Напълно основателно би могло да се приеме, че без тези части сделката не би била сключена. Поради изложеното процесният договор бил недействителен, поради което съгласно чл. 23 ЗПК потребителят дължал само чистата стойност на кредита без лихва или други разходи. По делото не ставало ясно при какви договорни и общи условия били уговаряни предходните кредити, по силата на които ответникът се е задължил към ищеца, като при тях също било възможно да е налице неравноправно договаряне с потребител. Липсата на първоначалния договор, както и на неразделни части от представения договор -искането за издаване на карта, препятствали преценката дали е налице валидно правоотношение. Не бил представен и Стандартен европейски формуляр по чл. 8, ал. 2 ЗПК. Следвало да се обсъди още дали уговорката по т. 8 от договора не е в нарушение на чл. 33, ал. 2 ЗПК, дали ищецът е спазил изискването на чл. 16, ал. 1 ЗПК да извърши оценка на кредитоспособността на потребителя и дали не е налице противоречие на т. 22.1 от ОУ с чл. 34, ал. 5 ЗПК.

Прави се възражение, че всички или част от претендираните задължения са погасени по давност. Възражението за изтекла погасителна давност спрямо задълженията за лихви е в условията на евентуалност в случай, че съдът счете, че чл. 23 ЗПК не може да намери приложение. Направено е възражение за прекомерност на претендираното от ищеца юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв., като същото да се присъди в минимален размер от 100 лв.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от приложеното ч.г.д. № 294/2020 г. на ДРС в полза на заявителя "****" АД, ЕИК ***, е издадена заповед № 114/ 28.09.2020 г. за изпълнение на парично

задължение по чл. 410 ГПК, против ответницата И. П. К. за сумата от 2 019,01 лв. - главница, дължима по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит от 17.09.2016 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 30.06.2020 г. до изплащане на вземането, за сумата от 411,13 лв. – наказателна лихва от 01.06.2019 г. до 30.06.2020 г., както и както и разноси в общ размер от 98,60 лв. С оглед връчването на заповедта по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, в срока по чл. 415 от ГПК е заведен настоящият установителен иск по чл. 422 ал. 1 ГПК.

По делото е представен сключен на 17.09.2016 г. договор за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит /овърдрафт/ в размер до 2000 лв. със срок за ползване до 30.09.2017 г., който се усвоява чрез предоставена кредитна карта.

Съгласно договорните условия за извършените плащания с картата, отчетени през един отчетен период, картодържателят има право на гратисен период в размер до 45 дни, през които не се начислява уговорената и фиксирана годишна лихва в размер на 19 %, при условие, че до датата на падежа на съответния отчетен период е погасил пълния размер на всички отчетени разходи през съответния отчетен период, считано от 1 -во число на всеки календарен месец до последно число на същия месец. След изтичане на отчетния период, длъжникът следва да внесе минимална погасителна вноска, която представлява 5 % от размера на главницата на задълженията, формирани към последния ден на отчетния период, плюс всички дължими към датата на падежа лихви, такси и комисионни. В случай, че пълният размер на минималната погасителна вноска не бъде заплатен на датата на падежа картодържателят заплаща наказателна лихва върху непогасената част на минималната погасителна вноска, намалена с размера на дължимите към датата на падежа лихви за дните на просрочие, която е в размер на договорената годишна лихва плюс наказателна надбавка в размер на 6 %. Съгласно т. 1.1, б. „в“ от Общите условия към договора за дата на падежа е определено 15-то число на месеца, след изтичането на отчетния период, а ако 15-то число е неработен ден, датата на падежа е първият следващ работен ден.

На 11.11.2016 г. ищецът е предоставил на ответницата срещу подпис кредитна карта Diners Club First Lady Pink с отразен кредитен лимит от 2000 лв., за което е съставен протокол от 11.11.2016 г., в който са посочени последните 4 цифри от номера на картата.

От заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице от Е. Х. Д., се установява, че след проверка на счетоводната документация, предоставена от „****“ АД, вещото лице е установило, че не се води отделна партида за всяка карта, съгласно т. 1.1 от Общите условия към договора от 17.09.2016 г. На вещото лице е предоставено общо извлечение от счетоводните книги

на ищеца, което обхваща извършени транзакции и начисления за такси и лихви за периода от 01.01.2012 г. до 01.01.2022 г. Протоколът за предаване на кредитна карта и ПИН код е съставен на 11.11.2016 г., което означава, че преди тази дата не е било възможно извършването на банкови транзакции от лицето, тъй като не му е била предоставена кредитна карта и ПИН код. В приложеното към делото извлечение № 12/01.12.2016 г. за отчетен период от 01.11.2016 г. до 30.11.2016 г. е отчетен отрицателен начален баланс към 01.11.2016 г. в размер на 1843,40 лв. при посочен кредитен лимит 2 000,00 лв., което означава, че задължението е формирано по договор, сключен преди 17.09.2016 г., по който е усвоен по-голяма част от кредитния лимит. Предвид посочените по-горе данни, вещото лице е приело 11.11.2016 г. за начална дата на всички изчисления, касаещи процесния договор, тъй като на тази дата ищецът е предоставил на ответницата кредитната карта и ПИН код.

Съгласно заключението на вещото лице за периода от 11.11.2016 г. до 29.11.2018 г. по процесния договор ответницата е усвоила общо 2377,44 лв., чрез извършени транзакции с издадената ☐ международна кредитна карта DINERS CLUB. Задълженията са в общ размер от 2427,27 лв., включващи главница от 2377,44 лв., 44,10 лв. - месечни такси, 5,59 лв. - договорна лихва и 0,14 лв. - лихва за просрочие.

През периода от 09.12.2016 г. до 18.07.2019 г. ответницата е извършила плащания по Договора за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB от 17.09.2016 г. в общ размер от 3278,49 лв., с които е погасила изцяло задълженията си по предоставената ☐ кредитна карта по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит от 17.09.2016 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Съдът приема, че между страните е налице валидно сключен на 17.09.2016 г. Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит.

Съдът счита за неоснователно направеното от страна на особения представител на ответника възражение, че по делото не може да се извърши преценка дали е налице валидно правоотношение, тъй като не бил представен първоначалния договор и не ставало ясно при какви договорни и общи условия били уговаряни предходните кредити, по силата на които ответникът се е задължил към ищеца. В конкретния случай макар в исковата молба да е посочено, че ответницата била клиентка на дружеството от 19.10.2012 г., нито се твърди, нито от съдържанието на процесния договор може да се направи извод, че същият е анекс или споразумение към предходно сключен такъв. Договорът за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит от 17.09.2016 г. е сключен на

собствено основание и валидността му не зависи от условията на предходно сключени между страните договори и условията по тях.

Съдът не споделя и възражението на особения представител на ответника за цялостна недействителност на договора по чл. 26, ал. 4 ЗЗД, поради множество нищожни клаузи и противоречия между договора и ОУ от една страна и ЗПК от друга страна. Процесният договор за предоставяне на кредитен лимит под формата на овърдрафт е сключен в писмена форма, на хартиен носител, по ясен и разбираем начин. Липсват нарушения на формата и не се констатира нарушения по чл. 12, ал. 1, т. 7-9 ЗПК. Посочен е общият размер на кредита и условията за усвояването му – т. 2 от договора, реквизит по чл. 12, ал. 1, т. 7 ЗПК. Посочен е лихвения процент по кредита, условията, приложими по отношение на лихвения процент и условията за промяната му, съгласно чл. 12, ал. 1, т. 8 ЗПК. В т.10 от договора са посочени годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите - реквизит по чл.12, ал. 1, т. 9 ЗПК. Поради изложеното процесния договор за предоставяне на кредитен лимит под формата на овърдрафт отговаря на изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20 и ал. 2 и в частност на чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9 ЗПК, поради което не е недействителен.

Доколкото от заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза, което съдът цени като правилно и обосновано, се установява, че през периода от 09.12.2016 г. до 18.07.2019 г. ответницата е извършила плащания в общ размер от 3278,49 лв., с които е погасила изцяло задълженията си в общ размер от 2427,27 лв. по предоставената □ кредитна карта по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит от 17.09.2016 г., то предявеният устаановителен иск за сумата от 2 430,14 лв., включваща 2 019,01 лв. – главница и 411,13 лв. – лихва за периода от 01.06.2019 г. до 30.06.2020 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 294/2020 г. по описа на Районен съд Дряново, следва да бъде отхвърлен изцяло, като неоснователен и недоказан. С оглед на това, че задълженията са изцяло изплатени, съдът не следва да се произнася по възражението, че същите са погасени по давност.

По разноските:

При този изход на спора сторените от ищеца разноски следва да останат за негова сметка.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от “****“ АД, ЕИК ***, седалище и адрес управление гр. София, бул. ***, представлявано от Изпълнителния директор С.И., с пълномощник юрисконсулт И.Н., съдебен адрес гр. София, бул. ***, иск да се приеме за установено, че И. П. К., с ЕГН *****, от гр. София, ***, дължи на “****“ АД сумата от 2 430,14 лв., включваща 2 019,01 лв. – главница и 411,13 лв. – лихва за периода от 01.06.2019 г. до 30.06.2020 г. по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта DINERS CLUB и предоставяне на кредитен лимит /овърдрафт/, сключен на 17.09.2016 г., за които суми е издадена Заповед № 114/28.09.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 294/2020 г. по описа на Дряновски районен съд, като неоснователен и недоказан.

Решението може да се обжалва пред ГОС в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се приложи поч.гр.д. № 294/2020 г. по описа на ДРС.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____